

Sygn. akt II K 644/15

Ds. 745/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupcy , w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Bożęcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Soszyńska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupcy – S. L.

po rozpoznaniu w dniach 01 lutego 2016r. i 25 lutego 2016r. sprawy :

A. K. zd. Z., syna T. i G. zd. H., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 05 września 2015r. około godziny 0.20 w S. na ul. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, dokonał naruszenia czynności narządów ciała żony H. K., w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości, kilkakrotnie uderzył ją pięścią w twarz oraz bił rękoma po całym ciele, w wyniku czego pokrzywdzona przewróciła się na betonowy chodnik , a następnie kopnął leżącą, powodując u niej obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego, obustronnego złamania żuchwy oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej oraz stłuczenie lewego ramienia, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów jej ciała na czas powyżej dni 7, przy czym czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K.

to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

2. w dniu 04 października 2015r. w S., w lokalu mieszkalnym numer (...) przy ul. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, niestosując się do postanowienia prokuratora z dnia 14 września 2015r. o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci między innymi zakazu kontaktowania się bezpośrednio, listownie, telefonicznie oraz w inny sposób z pokrzywdzoną H. K. oraz nie realizując orzeczonego nakazu opuszczania lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną w S. przy ul. (...), dokonał ponownie naruszenia czynności narządów ciała żony H. K., w ten sposób, że kilkakrotnie uderzył ją z pięści w twarz i w okolicy lewego ramienia, następnie kopnął ją w prawą nogę, powodując obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy i wargi dolnej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów ciała na czas poniżej dni ,7 przy czym czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy, po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K.

to jest o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

3. w okresie od 21 września 2015r. do dnia 05 października 2015r. w S., działając umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru , niestosując się do postanowienia prokuratora z dnia 14 września 2015r. o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci między innymi zakazu kontaktowania się bezpośrednio, listownie, telefonicznie oraz w inny sposób z pokrzywdzoną H. K., bezpośrednio podczas rozmów

telefonicznych i za pośrednictwem krótkich informacji tekstowych kilkakrotnie- używając słów wulgarnych- groził żonnie H. K. pozbawieniem życia i uszkodzeniem jej ciała, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione, a czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K.

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1 czynu, to jest przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

2. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2 czynu, to jest przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 3 czynu, to jest przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach od 1 do 3 kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 4 wyroku wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania w sprawie od dnia 05 września 2015r.(godz. 03.00) do dnia 06 września 2015r. (godz. 09.45) oraz okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 05 października 2015r godzina 16.15 , do dnia 04 marca 2016r.;

6. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i § 2 ust. 3 , § 14 ust 1 pkt. 1 i § 14 ust. 2 pkt. 4 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. 2002r., Nr 163, poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. M. 841,32 zł (osiemset czterdzieści jeden złotych i trzydzieści dwa grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

7. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Urszula Bożęcka

Sygn. akt II K 644/15

UZASADNIENIE

A. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie, VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159/13 za to, że w dniach 25 i 26 lipca 2012r. w S., w lokalu mieszkalnym (...) przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości kilkakrotnie uderzył H. K. obuchem siekiery i młotkiem w tylną część tułowia i łopatkę powodując obrażenia ciała w postaci odmy urazowej prawostronnej, podbiegnięć krwawych na plecach i sińca na grzbietowej powierzchni klatki piersiowej , które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności jej narządów ciała na czas powyżej 7 dni , przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej w ciągu 8 miesięcy po odbyciu kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w

Słupcy z dnia 22 października 2008r. , to jest za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów został skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. A. K. karę tą odbywał w okresie od 26 lipca 2012r. do 26 stycznia 2015r.

Po opuszczeniu zakładu karnego oskarżony związał się z pokrzywdzoną H. K.. W dniu 20 czerwca 2015r. zawarli oni związek małżeński . Zamieszkiwali oni wspólnie w mieszkaniu socjalnym pokrzywdzonej mieszczącym się w S. przy ul. (...).

Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona nadużywali alkoholu. Oskarżony pod wpływem alkoholu zachowywał się agresywnie w stosunku do żony.

W dniu 04 września 2015r. w godzinach wieczornych oskarżony w mieszkaniu przy ul. (...) bez przyczyny zaczął bić pięścią po twarzy i całym ciele pokrzywdzoną, a kiedy się przewróciła kopał ją nogami po całym ciele. Podczas bicia powtarzał „i tak cię kurwo zabiję”. Był wtedy pod wpływem alkoholu. Jak H. K. leżała na podłodze to oskarżony złapał ją za włosy i ciągał po mieszkaniu. H. K. bała się , że on ją zabije i dlatego wymyśliła, aby poszli wspólnie na (...) bo chce jej się pić, a tak naprawdę miała nadzieję że przestanie ją bić, wyjdą z mieszkania i ona ucieknie. Po wyjściu z mieszkania szli oni w kierunku (...), w pewnym momencie zaczęła ona uciekać, wtedy oskarżony dogonił ją, następnie ciągnąc za włosy przewrócił na chodnik, usiadł na niej i bił ją pięściami po twarzy, a następnie kopał nogami. W tym czasie M. M. (1) wracała z pracy na rowerze. Jechała ulicą (...) i jak była na wysokości budynku poczty to zauważyła, że na chodniku między skwerem a sklepem (...) - net leży kobieta , a przy niej pochyla się mężczyzna, który bije ją pięściami po całym ciele, kobieta ta krzyczała „ ratunku” oraz że ją boli. M. M. (1) jechała w ich stronę, a wtedy A. K. zaczął uciekać. Zatrzymała się ona przy pokrzywdzonej. Widziała , że miała opuchniętą całą twarz, usta miała otwarte, a leciała z nich krew, lewego oka w ogóle nie było widać. , miała posiniaczone ręce. Na pytanie M. M. (1) co on jej zrobił pokrzywdzona powiedziała, że kopał i okładał pięściami. Pokrzywdzona powiedziała, że to był jej mąż. M. M. (1) wezwała pogotowie ratunkowe. H. K. została przetransportowana do Szpitala w S., gdzie przebywała w okresie od 05 września 2015r. do 08 września 2015r., a następnie kontynuowała leczenie w szpitalu w P.. W dniu 21 września 2015r. H. K. została wypisana ze szpitala w P..

W wyniku pobicia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego, obustronnego złamania żuchwy oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej oraz stłuczenie lewego ramienia, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów jej ciała na czas powyżej dni 7.

A. K. w dniu 05 września 2015r. został zatrzymany i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 03.11 z wynikiem 1,04 mg/dm³ , a o godzinie 3.25 z wynikiem 1,04 mg/dm³.

Postanowieniem z dnia 14 września 2015r. Prokurator zastosował wobec A. K. środek zapobiegawczy w postaci dozoru Policji oraz zakaz kontaktowania się bezpośrednio, listownie, telefonicznie oraz w inny sposób z pokrzywdzoną, a także nakazał mu opuszczenie lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną .

A. K. w dalszym ciągu zajmował lokal znajdujący się w S. przy ul. (...).

Po powrocie ze szpitala pokrzywdzona nie wróciła do swojego miejsca zamieszkania, a zamieszkała w S. na ul. 3 – M. w domu należącym do M.. Przebywała tam wspólnie z K. B..

W dniu 04 października 2015r. pokrzywdzona udała się do mieszkania przy ul. (...) zapukała, drzwi otworzył jej oskarżony, kiedy weszła do mieszkania zamknął za nią drzwi i zaciągnął ją do pokoju i pchnął na łóżko , usiadł na jej brzuchu, nogi miał z jednej i z drugiej strony jej ciała i zaczął ją bić po twarzy. Przeciął jej usta. Bił ją też po lewym ramieniu, straciła przytomność, gdy ją odzyskała kazał jej wstać z łóżka, iść do łazienki się umyć, zakazał jej opuszczać mieszkania i otwierać komukolwiek drzwi. Powiedział że jak wyjdzie z mieszkania lub otworzy komukolwiek drzwi to ją „zajebie” , kopnął ją jeszcze w prawą nogę nad kostką. Oskarżony spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy i wargi dolnej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7.

Następnego dnia to jest 5 października 2015r. pokrzywdzona powiedziała oskarżonemu, że musi iść do (...) w S., wtedy ten zaczął ją szarpać za odzież i powiedział, że ma mu przynieść pieniądze, po czym wypuścił ją z mieszkania. W dniu 05 października 2015r. pokrzywdzona złożyła zeznania, w których wskazała okoliczności związane z pobiciem.

W dniu 05 października 2015r. A. K. został zatrzymany ok. godz. 16.15 przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które o godzinie 16.28 wykazało 1,46 mg/l, a o godz. 16.31 1,41 mg/l alkoholu.

Nadto oskarżony w okresie czasu gdy pokrzywdzona wyszła ze szpitala do dnia 05 października 2015r. w S. bezpośrednio podczas rozmów telefonicznych i za pośrednictwem krótkich informacji tekstowych kilkakrotnie używając słów wulgarnych- groził żonie H. K. pozbawieniem życia i uszkodzeniem jej ciała wskazując, że ją zajebie, zabije, mówił: „pamiętaj kurwo jak przyjdiesz z Policją to cię zabiję, a jak przyjdiesz sama to znowu masz wjeb”. S. były takiej samej treści. Pokrzywdzona obawiała się spełnienia gróźb.

Oskarżony był wielokrotnie karany za czyny z art. 158 § 1 dk.k., 156 § 1 dk.k., 215 § 1 d.k., 283 k.k., 288 § 1 k.k. 278 § 1 k.k., 280 § 1 k.k.

Z opinii sądowno psychiatrycznej wynika, iż oskarżony w czasie popełnienia czynów miał zdolność rozpoznania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem zachowaną, a aktualny stan zdrowia psychicznego pozwala mu na branie udziału w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Biegli stwierdzili u niego osobowość dysocjalną oraz zespół zależności alkoholowej.

Z wywiadu kuratora wynika, iż oskarżony związek małżeński z pokrzywdzona zawarł w dniu 20 czerwca 2015r. i przyjął nazwisko żony i zamieszkiwał wspólnie z nią w mieszkaniu socjalnym, posiada wykształcenie zawodowe- mechanik samochodowy, podejmował prace dorywcze, jest osobą uzależniona od alkoholu, a pod jego wpływem zachowuje się bardzo agresywnie, w miejscu zamieszkania posiada on negatywną opinię, z relacji sąsiadów wynika, iż często dochodziło między małżonkami do awantur, kłótni, z mieszkania dobiegały krzyki, był widywany pod wpływem alkoholu.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w Ś. wynika, iż zachowanie oskarżonego należy ocenić jako poprawne, w stosunku do przełożonych jest zdyscyplinowany, nie sprawia on problemów natury wychowawczej, stosunki interpersonalne układa w sposób prawidłowy, dotychczas nie był powodem sytuacji konfliktowych na terenie oddziału, nie był karany dyscyplinarnie, jeden raz był nagradzany regulaminowo.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie : częściowo wyjaśnień oskarżonego, w pozostałym zakresie nie dając im wiary (k. 339-340, 342, 42-43, 101-102), zeznań świadków H. K. (k. 340-341, 342, 9-10, 34-35, 46-50), M. P. (k. 341-14), S. B. (k. 341, 12), T. S. (k. 341, 15-16), M. M. (1) (k. 341, 1-2), E. F. (1) (k. 341-342, 7-8), K. B. (k. 394, 36-37), D. N. (k. 17-18, 394), L. M. (k. 394, 23-24), A. G. (k. 394, 40-41) oraz dokumentów w postaci : protokołu zatrzymania (k. 3-4, 90-91), protokołu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 6, 98), protokołu oględzin osoby (k. 19-20, 59-60), materiału zdjęciowego (k. 21-29, 61-64), opinii (k. 36, 84), postanowienia (k. 46-49), informacji z K. (k. 50-53), odpisu wyroku (k. 56), obliczenia kary (k. 57, 58), dokumentacji medycznej (k. 68, 69, 70, 124, 133), wywiadu kuratora (k. 141- 143), odpisów wyroków (k. 149-173), opinii sądowno – psychiatrycznej (k. 218-223), opinii Dyrektora Aresztu Śledczego (k. 360).

Oskarżony przyznał się do pierwszego ze stawianych zarzutów, to jest do popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. podając, iż z tego co wie, ale za dużo nie pamięta to popełnił to przestępstwo. Podał, iż jeżeli chodzi o to pobicie to dokładnie nie pamięta wie, że była jakaś kłótnia czy ”szarpaczka”. Nadto w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż przyznaje się do pobicia ale zdarzenia nie pamięta, ale skoro H. mówi, że ją pobił, to tak było, podał, że wierzy żonie. Dodał nadto, iż zrobił tak, bo był pijany.

Oskarżony przyznał, iż nie respektował zastosowanego wobec niego zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej i nakazu opuszczenia mieszkania.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie zasługują na wiarę. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej, świadka M. M. (1) oraz dokumentacji medycznej.

Oskarżony do pozostałych dwóch czynów z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. nie przyznał się w toku postępowania sądowego.

Natomiast w postępowaniu przygotowawczym składając wyjaśnienia podał, iż nie przyznaje się do drugiego pobicia, natomiast jeżeli chodzi o groźby to nie pamięta. Podał, iż H. nie groził, nie mówił jej, że ją zajebie, ale pisał do niej smsy, których treści nie pamięta, a które mogła źle odczytać. Nadto dodał, iż pokrzywdzona po wyjściu ze szpitala nie wróciła do domu, jednak przyszła do niego raz by przynieść mu zupę, ale wówczas jej nie uderzył.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim kwestionuje, iż pobił drugi raz żonę, bądź jej groził nie zasługują na wiarę, są one nie tylko sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej, ale również nielogiczne i naiwne.

Pokrzywdzona z całą stanowczością stwierdziła, iż została pobita przez męża drugi raz i opowiedziała w jaki sposób do tego doszło, jak oskarżony się wówczas zachowywał, również cały czas twierdziła, iż oskarżony groził jej zarówno w trakcie prowadzonych z nią rozmów telefonicznych jak i przez smsy pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała.

Wprawdzie Sąd zauważa pewne nieścisłości w zeznaniach pokrzywdzonej, jednak nie świadczą one o chęci obciążenia oskarżonego i niesłusznego pomówienia go popełnienie przestępstw. Główna nieścisłość odnosi się do tego, iż z zeznań pokrzywdzonej złożonych w dniu 05.10.2015r. wynika jakoby miała zostać pobita w dniu 21 września 2015r. Jednakże w późniejszych zeznaniach pokrzywdzona dokładnie wyjaśniła przyczyny powstania tej nieścisłości. Pokrzywdzona wyjaśniła dokładnie dlaczego mogło dojść do nieprawidłowego wskazania daty i z całą stanowczością stwierdziła, że do drugiego pobicia doszło dzień przed tym jak składała zeznania na Policji, to jest w dniu 4 października 2015r. Dodała, iż zeznawała wcześniej, iż do pobicia doszło po tym jak wyszła ze szpitala, ale nie miała na myśli tego samego dnia, tylko czasokres w jakim zdarzenie to nastąpiło.

Zeznania pokrzywdzonej uznano za wiarygodne, są one logiczne, składane w sposób spontaniczny, a niewielkie rozbieżności pojawiające się w nich są wynikiem upływu czasu, stanu emocjonalnego pokrzywdzonej.

Nadto dotychczasowy sposób postępowania pokrzywdzonej wskazuje na to, iż na pewno nie kieruje się ona chęcią, jak to określił oskarżony „jego ugotowania”. Znamiennym jest, iż H. K. została już wcześniej pobita przez oskarżonego przy użyciu młotka i siekiery, za co oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności, jednak po opuszczeniu zakładu karnego pokrzywdzona nadal mimo tego utrzymywała z nim relacje, a nawet podjęła decyzję aby wyjść za niego za mąż.

Przecież sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach podał, iż nie pamięta pierwszego pobicia, jednak się do niego przyznał, wskazując, że skoro H. mówi, że ją pobił to tak było. Niewiarygodne są twierdzenia oskarżonego, w zakresie w jakim wyklucza to, iż pobił po raz kolejny żonę, skoro nie pamiętał pierwszego pobicia, również może nie pamiętać kolejnego zdarzenia.

W zakresie gróźb oskarżony złożył sprzeczne wyjaśnienia. Najpierw twierdził, iż nie pamięta, sugerując, iż mógł grozić, podczas kolejnych wyjaśnień nie zaprzecza, że przesyłał do pokrzywdzonej smsy, jednak podał, że nie pamięta ich treści, ale wskazał, iż na pewno nie były to groźby, natomiast na rozprawie w sposób kategoriyczny zaprzeczył, aby groził pokrzywdzonej.

Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków K. B., A. G. i L. M.. Zeznania ww. świadków uznano za wiarygodne. Świadców nie mieli żadnych powodów do tego by obciążać oskarżonego, nie utrzymywali z nim bliższych relacji.

K. B. potwierdził, iż po wyjściu ze szpitala pokrzywdzona zamieszkała razem z nim przez kilkanaście dni, a potem, mogło to być na początku października 2015r. poszła do swojego mieszkania gdzie przebywał K. i na drugi dzień wróciła do B., miała wtedy ranę wargi i siniaka na jednej z rąk. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej.

A. G. podała, iż w dniu 26 września 2015r. w godzinach popołudniowych rozmawiała z H. K. w KPP w S. w związku z prowadzonym postępowaniem przeciwko jej mężowi. Nie posiadała ona wówczas widocznych obrażeń na rękach, szyi, twarzy, nie mówiła również żeby została ponownie pobita przez męża miała dobry humor i nie przejawiała objawów smutku.

Również z zeznań L. M. wynika, iż H. K. nie mogła być pobita po raz kolejny przez oskarżonego w dniu 21 września 2015r., a więc w dniu kiedy wyszła ze szpitala, bowiem świadek odwiedził ją w szpitalu w P. i podał, że pokrzywdzona po wyjściu ze szpitala tego samego dnia bądź następnego zamieszkała u M. M. (4), a on z nią rozmawiał tego samego dnia, albo następnego, a pokrzywdzona na pewno nie miała innych obrażeń niż te, które widział on u niej będąc w szpitalu, nie mówiła również, że została po raz kolejny pobita przez męża.

Uznano za wiarygodne zeznania świadka M. M. (1), widziała ona jak oskarżony bił pokrzywdzoną na ul. (...) w dniu 05 września 2015r. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej.

Również za wiarygodne uznano zeznania świadka E. F. (1). Świadek potwierdziła, iż pokrzywdzona po wyjściu ze szpitala nie wróciła do domu.

Uznano za wiarygodne zeznania świadka D. N., która potwierdziła, iż od początku września nie widziała aby w mieszkaniu przy ul. (...) zamieszkiwała pokrzywdzona, widywała tam tylko oskarżonego, który tam mieszkał i nocował z jakąś inną kobietą, dużo młodszą od niego.

Zeznania świadka W. W., E. F. (2), J. W., J. Ł., E. C., niewiele do sprawy wniosły, świadkowie pracowali w szpitalu w nocy kiedy została do niego przewieziona pokrzywdzona, jednak nie posiadali żadnych istotnych informacji na temat zaistniałego zdarzenia.

Na wiarę zasługują również zeznania świadków M. P., S. B. i T. S. Świadkowie mieli kontakt z pokrzywdzoną po tym jak została po raz pierwszy pobita przez oskarżonego i udzielali jej pomocy medycznej.

Zeznania świadka M. L. i K. M. nic do sprawy nie wniosły, świadkowie nie mieli kontaktu we wrześniu i październiku z pokrzywdzoną.

Powyższy materiał dowodowy wskazuje na to, iż oskarżony dopuścił tego, że w dniu 05 września 2015r. około godziny 0.20 w S. na ul. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, dokonał naruszenia czynności narządów ciała żony H. K., w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości, kilkakrotnie uderzył ją pięścią w twarz oraz bił rękoma po całym ciele, w wyniku czego pokrzywdzona przewróciła się na betonowy chodnik, a następnie kopał leżącą, powodując u niej obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego, obustronnego złamania żuchwy oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej oraz stłuczenie lewego ramienia, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów jej ciała na czas powyżej dni 7, przy czym czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K., to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nadto oskarżony w dniu 04 października 2015r. w S., w lokalu mieszkalnym numer (...) przy ul. (...), działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, niestosując się do postanowienia prokuratora z dnia 14 września 2015r. o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci między innymi zakazu kontaktowania się bezpośrednio, listownie, telefonicznie oraz w inny sposób z pokrzywdzoną H. K. oraz nie realizując orzeczonego nakazu opuszczania lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną w S. przy ul. (...), dokonał ponownie naruszenia czynności narządów ciała żony H. K., w ten sposób, że kilkakrotnie uderzył ją z pięści w twarz i w okolicy lewego ramienia, następnie kopnął

ją w prawą nogę, powodując obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy i wargi dolnej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów ciała na czas poniżej dni ,7 przy czym czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy, po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K., to jest o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Również oskarżony w okresie od 21 września 2015r. do dnia 05 października 2015r. w S., działając umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru , niestosując się do postanowienia prokuratora z dnia 14 września 2015r. o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci między innymi zakazu kontaktowania się bezpośrednio, listownie, telefonicznie oraz w inny sposób z pokrzywdzoną H. K., bezpośrednio podczas rozmów telefonicznych i za pośrednictwem krótkich informacji tekstowych kilkakrotnie używając słów wulgarnych- groził żonie H. K. pozbawieniem życia i uszkodzeniem jej ciała, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione, a czyn ten popełnił w ciągu zaledwie 7 miesięcy po odbyciu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 popełniony na szkodę również H. K., to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, natomiast z art. 157 § 2 i z art. 190 § 1 k.k. alternatywnie karami grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch. Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 k.k., tj. dyrektywą prewencji ogólnej oraz dyrektywą prewencji szczególnej, uwzględnił także stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu.

O znacznym stopniu społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów decyduje sposób działania sprawcy, działanie pod wpływem alkoholu, szczególnie agresywny sposób zachowania się oskarżonego, w przypadku pierwszego pobicia , gdyby oskarżony nie został spłoszony przez świadka pokrzywdzona mogłaby stracić życie, poważne obrażenia ciała jakich doznała pokrzywdzona, uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego w tym i za przestępstwa podobne i przestępstwo popełnione przeciwko tej samej pokrzywdzonej. Jako okoliczność łagodzącą potraktowano sposób zachowania się oskarżonego w czasie przebywania w Areszcie Śledczym i pozytywną opinię o jego osobie, a także przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nadto oskarżony działał, w przypadku czynów z art. 157 § 1 i § 2 k.k. w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej z art. 64 § 2 k.k. , tj czynów tych dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. przed upływem 5 lat od odbycia kary ponad 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sąd Rejonowy w Koninie, VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w S. z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt VIII K 159 /13 za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k, a co za tym idzie istnieje obowiązek zaostrenia kary , tj. w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Zdaniem Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat za pierwszy czyn, w wymiarze 1 roku za drugi czyn i 6 miesięcy za trzeci czyn będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, uwzględni także w stopniu dostatecznym wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące.

Dokonując reasumpcji pod kątem wydania kary łącznej Sąd uwzględnił to, że czyny zostały popełnione w bardzo krótkim okresie czasu, przeciwko tej samej pokrzywdzonej. Uwzględniając te wszystkie okoliczności Sąd, w ramach kary łącznej orzekł w pkt. 4 wyroku wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy .

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie .

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono jak w punkcie 6 wyroku.

Z uwagi na to, iż oskarżony przebywa obecnie w areszcie śledczym zwolniono go od ponoszenia kosztów postępowania uznając, że jego obecna sytuacja majątkowa nie pozwoli mu na ich uiszczenia.

SSR Urszula Bożęcka